Proiect Probabilități și Statistică

Observații și explicații

Grupa 231 Gălățan Alexandru-Cristian Ungureanu Andrei-Liviu

Introducere

Setul de date *CO2* conține măsurători pentru absorbţia de dioxid de carbon a unor plante din regiuni diferite (Quebec/Mississippi), la temperaturi diferite şi luând în considerare cantitatea de CO2 din proximitatea plantelor.

^	Plant	Туре	Treatment	conc [‡]	uptake [‡]	-	Plant	Type [‡]	Treatment	conc	uptake
1	Qn1	Quebec	nonchilled	95	16.0	1	0	0	0	95	16.0
2	Qn1	Quebec	nonchilled	175	30.4	2	0	0	0	175	30.4
3	Qn1	Quebec	nonchilled	250	34.8	3	0	0	0	250	34.8
4	Qn1	Quebec	nonchilled	350	37.2	4	0	0	0	350	37.2
5	Qn1	Quebec	nonchilled	500	35.3	5	0	0	0	500	35.3
6	Qn1	Quebec	nonchilled	675	39.2	6	0	0	0	675	39.2
7	Qn1	Quebec	nonchilled	1000	39.7	7	0	0	0	1000	39.7
8	Qn2	Quebec	nonchilled	95	13.6	8	1	0	0	95	13.6

Pentru simplitate, am atribuit fiecărei valori de tip şir de caractere o valoare numerică şi am transformat coloanele respective de la tipul de dată *factor* la tipul de dată *numeric*.

```
model <- CO2
model$Plant <- as.character(model$Plant)
model$Plant[model$Plant=="Qn1"]<- 0
#[...]
model$Plant <- as.numeric(model$Plant)</pre>
```

Astfel, setul creat este identic cu cel original, însă planta *Qn1* a devenit *0*, *Qn2* a devenit *1*, ş. a. m. d., *Quebec* a luat valoarea *0*, *Mississippi* valoarea *1*, iar pentru valorile de sub coloana *Treatment*, *nonchilled* a devenit *0* şi *chilled* a devenit *1*. În continuare, vom folosi setul de date *model*.

Subjectul I

În continuare, am efectuat operații de statistică descriptivă pe diverse categorii de date din setul inițial.

Astfel, am calculat media absorbției în diferite situații şi am observat că locul din care provine planta este cel mai important factor pentru absorbția dioxidului de carbon, urmat de temperatura acesteia (prin urmare, în medie, o plantă din Mississippi cu temperatura scăzută va avea un randament mai mic de absorbție decât o planta din Quebec ce nu a avut temperatura scăzută).

```
mean(model$uptake) # 27.21310 medie pentru toate plantele
mean(chilledMississippi$uptake) # 15.81429
mean(nonchilledMississippi$uptake) # 25.95238
mean(chilledQuebec$uptake) # 31.75238
mean(nonchilledQuebec$uptake) # 35.33333
```

Din calculul varianței, putem afirma faptul că şi cantitatea de CO2 din proximitatea plantelor este un factor în absorbția acestuia.

Folosind funcția boxplot, putem observa că mediana este aproape de mijloc, fapt ce sugerează o distribuție normală pentru absorbția de CO2.

Uptake

Outlier rows:

În continuare, am folosit funcția *quantile* pentru a afla mai multe date despre setul de date folosit.

```
quantile(model$uptake)
# 0% 25% 50% 75% 100%
# 7.700 17.900 28.300 37.125 45.500
```

Astfel, putem afirma că în 50% din cazuri, valoarea coloanei *uptake* este mai mică sau egală cu 28,3 şi nu scade niciodată sub 7,7. Deci, orice situație am alege, planta selectată absoarbe CO2.

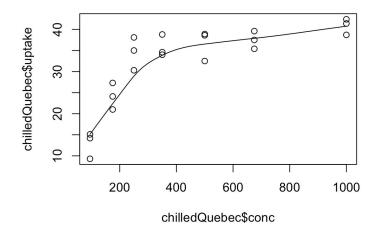
Subjectul II

Pentru a ne alege datele pentru **modelul de regresie liniară simplă**, am calculat corelațiile dintre cantitatea de dioxid de carbon din atmosfera și cantitatea de absorbție a acestuia în toate cele 4 medii. Cea mai mare corelație a fost la plantele cu temperatura scăzută din Quebec.

```
cor(CO2$uptake, CO2$conc) # 0.4851774
cor(chilledMississippi$uptake ,chilledMississippi$conc) # 0.5586601
cor(nonchilledMississippi$uptake ,nonchilledMississippi$conc) # 0.7019991
cor(chilledQuebec$uptake, chilledQuebec$conc) # 0.7422454
cor(nonchilledQuebec$uptake, nonchilledQuebec$conc) # 0.7038936
```

Pentru a observa compatibilitatea cu un model de regresie liniară am folosit funcția *scatter*, apoi am construit și verificat modelul.

scatter.smooth(x=chilledQuebec\$conc, y=chilledQuebec\$uptake)

Odată ce am ales setul de date, l-am împărțit într-o proporție de 80-20 pentru a antrena modelul de regresie cu 80% din date, apoi să-l testăm cu restul de 20%. După realizarea modelului, am obținut următoarele valori care ne confirmă acuratețea regresiei:

- Valoarea lui R squared este 0.5291
- Adjusted R-squared este 0.4954
- Std. Error apropiat de zero: 0.005961
- *T-statistic* (3.966) mai mare decât 1.96 şi *p-value* (0.00141) mai mic decât 0.05
- Valoare mică pentru *AIC*: 110.6037
- Valoare mică pentru *BIC*: 112.9215
- Valoare mică pentru MAPE value: 0.21
- Valoare mare pentru Min_Max Accuracy: 0.84

În ceea ce priveşte **modelul de regresie liniară multiplă**, am obținut valori foarte bune deoarece am luat în considerare toți parametrii pentru predicția absorbției de dioxid de carbon. Se poate observa mai jos că toate valorile de referință precum *R squared (~0.70)* sunt mult mai bune decât la modelul de regresie liniară simplă.

```
> multLinMod <- lm(uptake ~ Type + Plant + Treatment + conc, data=model)</pre>
> summary(multLinMod)
Call:
lm(formula = uptake ~ Type + Plant + Treatment + conc, data = model)
Residuals:
   Min
           1Q Median
                          3Q
                                Max
-17.344 -2.860 1.424 4.288 10.765
Coefficients:
            Estimate Std. Error t value Pr(>|t|)
(Intercept) 28.758028 1.754319 16.393 < 2e-16 ***
         -15.670238 5.166684 -3.033 0.00328 **
Type
Plant
           0.501786 0.830890 0.604 0.54763
Treatment
          -8.364881 2.838029 -2.947 0.00421 **
           conc
Signif. codes: 0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
Residual standard error: 6.218 on 79 degrees of freedom
Multiple R-squared: 0.6854, Adjusted R-squared: 0.6694
F-statistic: 43.02 on 4 and 79 DF, p-value: < 2.2e-16
```

Adăugarea unei noi variabile

Am ales sa luăm în considerare umiditatea din plantă ca noua variabilă ce influențează modelul nostru de regresie liniară multiplă. O plantă nu trebuie sa fie secată, și nici mult prea umedă pentru a putea absorbi dioxidul de carbon. Are nevoie de o cantitate moderată de apă. Din acest motiv am ales să folosim o distribuție normală cu m = 1 și sd = 5 pentru a modela umiditatea plantelor. Astfel, am creat un nou model de regresie cu o variabilă nou adăugată.

Putem observa că noua variabilă a ajutat la obținerea unui model de regresie cu o acuratețe și mai bună, în care *R* squared are o valoare mai mare de 0.70.

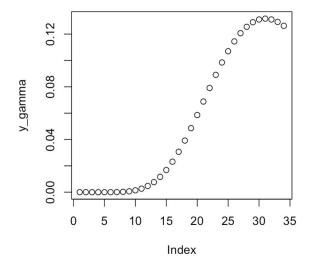
```
> set.seed(100)
> moistureRate <- rnorm(84, mean=1, sd=5)</pre>
> multLinMod <- lm(uptake ~ Type + Plant + Treatment + conc + moistureRate,</pre>
data=model)
> summary(multLinMod)
Call:
lm(formula = uptake ~ Type + Plant + Treatment + conc + moistureRate,
   data = model)
Residuals:
             1Q Median
    Min
                             3Q
                                    Max
-18.1407 -3.6716 0.7423 4.0002 11.8977
Coefficients:
             Estimate Std. Error t value Pr(>|t|)
            28.167622 1.736137 16.224 < 2e-16 ***
(Intercept)
           -15.544690 5.050152 -3.078 0.00287 **
Type
            Plant
Treatment
          -8.515156 2.774703 -3.069 0.00296 **
            conc
moistureRate 0.289597 0.133599 2.168 0.03323 *
Signif. codes: 0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
Residual standard error: 6.077 on 78 degrees of freedom
Multiple R-squared: 0.7032, Adjusted R-squared: 0.6842
F-statistic: 36.97 on 5 and 78 DF, p-value: < 2.2e-16
```

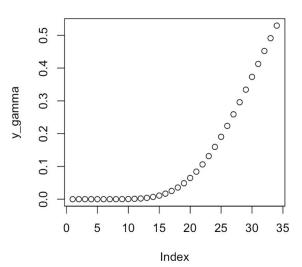
Subjectul III

Repartiția aleasă este repartiția Gamma. Motivul pentru care am ales-o este vasta utilitate a acesteia în domeniul ştiințific. Printre aplicabilității și domenii de utilizare se numără econometria, criptarea și modelarea timpului de așteptare. Parametrii repartiției Gamma sunt ${\bf k}$ (shape) si ${\boldsymbol \theta}$ (scale). Putem observa din graficul funcției de densitate faptul că asmietria repartiției este dependentă de valoarea parametrului ${\bf k}$ (mai exact $\frac{2}{\sqrt{k}}$). Pentru a observa în R proprietățile repartiției am folosit funcția ${\it dgamma}$ pentru densitate și funcția ${\it pgamma}$ pentru repartitie.

```
par(mfrow=c(1, 2))  # format for two plots
x_gamma <- seq(0, 10, by=0.3)  # create sequence of numbers

y_gamma <- dgamma(x_gamma, 10)  # run density function
plot(y_gamma,)
y_gamma <- pgamma(x_gamma, 10)  # run distribution function
plot(y_gamma)</pre>
```


Bonus

Exercitiul 1

Problema generării unui tabel cu probabilității pentru o repartiție comună de variabile aleatoare discrete este asemenatoare cu problema rezolvării unui Sudoku. Această clasică problemă nu are o rezolvare în timp polinomial (este NP hard) și am decis să rezolvăm cerința cu ajutorul algoritmului backtracking folosind câteva optimizări și randomizări ale valorilor. Rulăm algoritmul până ce găsim prima soluție care respectă toate condițiile problemei. Rezultatul nu se va repeta pe același set de date, deoarece înainte de a începe, în vectorul de posibilități facem un "shuffle" al valorilor pentru a genera o soluție "pseudo-randomizată". Am inclus la începutul funcției mai multe variabile ce pot fi modificate pentru a genera o variabilă aleatoare după nevoie, presupunând că dispunem de timpul necesar găsirii unui rezultat.

```
precizie <- 0.1 #o zecimala
val_min <- 0.1 #val min
val_max <- 0.5 #val max</pre>
```

Astfel, construim repartiția comună complet, după care vom şterge câte un element de pe fiecare linie din interior. Rezultatul se află sub următoarea formă:

```
# 1 2 3 Y/pi
#1 NA 0.1 0.1 0.7
#2 0.1 0.1 NA 0.3
#X/qj 0.6 0.2 0.2 1.0
```

Exercitiul 2

Am construit funcția *fcomplrepcom* ce completează repartiția generată la punctul anterior, parcurgând-o linie cu linie și calculând suma curentă pentru a determina valoarea elementului lipsă.

```
# 1 2 3 Y/pi
#1 0.5 0.1 0.1 0.7
#2 0.1 0.1 0.1 0.3
#X/qj 0.6 0.2 0.2 1.0
```

Exercitiul 3

Pentru calculul celor 3 subpuncte am folosit formulele învățate la curs pe care le-am aplicat pe modelul generat la primul exercițiu.

```
vaCov <- function(X, Y) {
  XY <- vaMult(X, Y) #inmultim variabilele
  cv <- E(XY) - E(X) * E(Y)
  cv
}</pre>
```

```
# P(0<X<3/Y>2)
for (i in 1:n)
  if (X[[1,i]] == 1 || X[[1,i]] == 2)
    result <- result + X[[2, i]]</pre>
```

```
\# P(x > 6) = 1 - P(x \le 6) = 1 - F(6)
```

```
res <- paste("P(X>6,Y<7) =", (1 - fnF(X, 6)) * fnF(Y,7))
```

Exercitiul 4

La exercițiul 4 presupunem că repartiția comună este independentă şi parcurgem toate valorile pentru a verifica afirmația. Dacă am terminat de parcurs şi nu am găsit un contra-exemplu, presupunerea a fost corectă. Pentru funcția de corelație am aplicat formula matematică şi am analizat intervalul de corelație.

```
fverind <- function(repartitieComuna)</pre>
{
  #presupunem ca este
  este <- TRUE
  #[...]
  #verificam interiorul
  for (i in 1:n)
    for (j in 1:m)
    {
      rezultat <- repartitieComuna[[i, m + 1]]</pre>
                 * repartitieComuna[[n + 1, j]]
      #daca valorile nu sunt egale, presupunerea facuta este falsa
      if (repartitieComuna[[i,j]] != rezultat)
        este <- FALSE
    }
  este
}
```

```
fvrnecor <- function(repartitieComuna)
{
    #construim X si Y de la repartitia comuna [...]
    vac <- vaCov(X,Y) #calculam Cov(X, Y)
    rez <- all.equal(vac, 0)
    rez
}</pre>
```